
Posiedzenie Wielkiej Loży Narodowej Polski 17 marca 1994

Ars Regia 3/1 (6), 125

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

POSIEDZENIE WIELKIEJ ŁOŻY NARODOWEJ POLSKI

17 MARCA 1994 R.

W dniu 17 marca bieżącego roku odbyło się w Warszawie, w siedzibie własnej, kwartalne posiedzenie Wielkiej Łoży Narodowej Polski. Poświęcone było głównie wyborowi nowych władz polskiej obediencji. (Konstytucja WLNP przewiduje roczną kadencję Wielkich Świątel i Wielkich Urzędników, za wyjątkiem Wielkiego Mistrza, który dzierży młotek przez trzy lata¹.) W związku z objęciem w październiku 1993 roku funkcji Suwerennego Wielkiego Komandora 33° Rytu Szkockiego Dawnego Uznanego przez Tadeusza Gliwicę², Wielka Łoża Narodowa wybrała nowego przewodniczącego – profesora Janusza Maciejewskiego, który pełnił dotychczas urząd Wielkiego Namiestnika. Wielce Czcigodny brat Tadeusz Gliwicz, najstarszy wiekiem i stażem wolnomularz polski, otrzymał godność Honorowego Wielkiego Mistrza, a sześćdziesiątą rocznicę jego wolnomularskiej inicjacji WLNP uczciła okolicznościowym medalem srebrnym, który wręczono Jubilatowi. Funkcję Wielkiego Sekretarza objął po raz trzeci Tadeusz Cegielski.

Nowy skład władz WLNP zarejestrowany został w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie.

J.P.

¹ *Konstytucja Wielkiej Łoży Narodowej Polski*, „Ars Regia”, r. I: 1992, nr 1, s. 79 n.

² Por. *ibidem*, r. II: 1993, nr 3/4 (4/5), s. 173 n.

KAMIENIE WĘGIELNE STANÓW ZJEDNOCZONYCH

Licząca ponad dwieście lat amerykańska tradycja wolnomularska nakazuje, aby położenie kamienia węgielnego pod gmachy publiczne miało nie tylko uroczysty, ale także ściśle masoński charakter. W ten właśnie sposób północnoamerykańscy wolnomularze przypominają o bezpośrednim związku „sztuki królewskiej” ze sztuką architektury, związku pomiędzy polityką i etyką z jednej, i etyką i estetyką z drugiej strony. Wolnomularski obrzęd towarzyszył więc murowaniu fundamentów pod kilkaset amerykańskich gmachów – siedzib władz federalnych i stanowych, sądów wszystkich instancji, szkół, kościołów, szpitali, teatrów i dworców kolejowych. Wolnomularskie symbole pracy widnieją również na kamieniach węgielnych pod dwa historyczne obiekty nad brzegami Potomacu – Biały Dom (White House) i Kapitol (United States Capitol). Również wytyczeniu obszaru nowej stolicy Stanów Zjednoczonych – Waszyngtonu – towarzyszył lożowy rytuał.